

22 Μαρτίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δκτές]

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΩΣΤΑ,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5386).

- Ποινή — Διάρρηξη κατοικίας και κλοπή κατά παράβαση του άρθρου 292(α) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Ο εφεσείων 26 χρονών διάπραξε τρία παρόμοια ποινικά αδικήματα τα οποία ελήφθησαν υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής — Η υπεράσπιση για μετριασμό της ποινής επρόβαλε την ψυχολογική κατάσταση του κατηγορουμένου, κάποια πάθηση αρθριτισμών στα πόδια και τη μεταμέλεια του. 5
- Ποινή — Εξατομίκευση — Επιβολή ποινής φυλάκισης 18 μηνών — Δεν κρίθηκε έκδηλα υπερβολική από το Εφετείο. 10
- Ο εφεσείων, παραβίασε την πόρτα οικίας στην οποία διέμενε ο παραπονούμενος και η σύζυγος του που ήλθαν στην Κύπρο για διακοπές και έκλεψε έξι ταξιδιωτικές επιταγές των ΛΚ100.- η κάθε μία και δύο των ΛΚ50.- η κάθε μία, αδασμολόγητα είδη αξίας ΛΚ36.- και 40 στερόλινες σε χαρτονομίσματα. Ο εφεσείων διέθεσε τα κλοπιμαία. Το Δικαστήριο του επέβαλε ποινή φυλάκισης 18 μηνών αφού έλαβε υπόψη και άλλα τρία παρόμοια αδικήματα που διάπραξε. Η ψυχολογική του κατάσταση, η κατάσταση της υγείας του και η μεταμέλεια του προβλήθηκαν σαν λόγοι για μετριασμό της ποινής του από την υπεράσπιση. 15
- Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι: 20
1. Οι αρχές με βάση τις οποίες το Εφετείο επεμβαίνει σε ποινή που επιβάλλει το πρωτόδικο Δικαστήριο είναι καλά γνωστές.
 2. Ο κύριος σκοπός της ποινής είναι προστατευτικός. Τα Δικαστήρια πρέπει να επιβάλλουν αποτρεπτικές ποινές σε αδικήματα, για τη δημιουργία αισθήματος ασφάλειας για τους οικοδεσπότες τόσο για τους μόνιμους όσο και για τους προσωρινούς. 25
 3. Υπό τις περιστάσεις η επιβληθείσα ποινή δεν είναι έκδηλα υπερβολική. 30

Η έφεση απορρίπτεται. 30

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν.

Afxenti "Iroas" v. The Republic (1966) 2 C.L.R. 116;

Mazarakis v. Republic (1982) 2 C.L.R. 183.

Έφεση εναντίον Ποινής.

- 5 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Παναγιώτη Κώστα ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 20 Δεκεμβρίου, 1990 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 8287/90) στην κατηγορία διάρρηξης και κλοπής κατά παράβαση του άρθρου 292 (α) του Ποινικού Κώδικα, 10 Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από τον Ερωτοκρίτου, Ε.Δ. σε φυλάκιση 18 μηνών.

Ε. Χειμώνας, για τον Εφεσείοντα.

Ε. Λοιζίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Εφεσίβλητη.

- 15 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Με την παρούσα έφεση προσβάλλεται η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, με την οποία επέβαλε ποινή 18 μηνών φυλάκισης στον εφεσείοντα, ο οποίος βρέθηκε ένοχος, με δική του παραδοχή, για διάρρηξη 20 κατοικίας και κλοπή, κατά παράβαση του Άρθρου 292 (α) του Ποινικού Κώδικα.

- 25 Το Δικαστήριο στην επιμέτρηση της ποινής έλαβε υπόψη του άλλες τρεις εκκρεμείς υποθέσεις για παρόμοια ποινικά αδικήματα, τα οποία ο εφεσείων παραδέχτηκε ότι διέπραξε.

Τα γεγονότα της υπόθεσης έχουν.

Ο κατηγορούμενος είναι 26 χρονών, κατάγεται από τον Άγιο Αμβρόσιο Κερύνειας και είναι κάτοικος Κουκλιών Πάφου.

- 30 Ο Ian Millican από την Αγγλία, (ο "παραπονούμενος"), ήλθε στην Κύπρο για διακοπές με τη σύζυγό του και διέμε-

ναν στα Κούκλια στην ιδιόκτητη κατοικία κάποιου Mike Gibbon από την Αγγλία. Στις 8 Αυγούστου, 1990, περί τις 12.00 το μεσημέρι, ο παραπονούμενος με τη σύζυγό του κλείδωσαν το σπίτι, έκλεισαν όλα τα παράθυρα και πήγαν στην Κάτω Πάφο. Επέστρεψαν γύρω στα μεσάνυχτα. 5

Την επομένη, 9 Αυγούστου, 1990, στις 7.00 το πρωί, όταν ξύπνησαν, αντιλήφθηκαν ότι η ξύλινη πόρτα της κουζίνας ήταν παραβιασμένη και η κλειδαριά σπασμένη. Υποψιάστηκαν ότι η οικία διαρρήχθηκε. Ο παραπονούμενος έκαμε έλεγχο και διαπίστωσε ότι κλάπησαν έξι ταξιδιωτικές επιταγές των £100.- η κάθε μια και δύο των £50.- η κάθε μια, μια πλαστική τσάντα που περιείχε διάφορα αδασολόγητα είδη αξίας £36.- και 40 στερλίνες σε χαρτονομίσματα. Οι επιταγές και οι στερλίνες βρισκόνταν σε συρτάρι της τουαλέτας του υπνοδωματίου του παραπονούμενου που δεν ήταν κλειδωμένο. 10
15

Η υπόθεση καταγγέλθηκε την ίδια ημέρα στην Αστυνομία Κουκλιών, η οποία θεώρησε τον εφεσεύοντα ύποπτο. Εκδόθηκε ένταλμα σύλληψής του.

Στις 12 Αυγούστου, 1990, ο εφεσεύων συνελήφθηκε στη Λεμεσό για άλλο αδίκημα και στη διάρκεια των ανακρίσεων παραδέχτηκε ότι διέπραξε και αυτή τη διάρρηξη και κλοπή. 20

Ο εφεσεύων σε θεληματική κατάθεση παραδέχτηκε τη διάπραξη του αδικήματος και εξήγησε πώς διέθεσε τα κλοπμαία. 25

Στις 26 Αυγούστου, 1990, κατηγορήθηκε γραπτώς στον Αστυνομικό Σταθμό και απάντησε "Συγγνώμη".

Ο δικηγόρος του, άλλος από τον κ. Χειμώνα, στην αγόρευση του ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου για μετρίασμό της ποινής, εξέφρασε τη μεταμέλεια και απολογία του κατηγορουμένου και ανέφερε ότι αυτός πάσχει από αρθριτισμούς στα πόδια που τον δυσκολεύουν να εργαστεί και έχει ψυχολογικά προβλήματα. 30

5 Οι αρχές, με βάση τις οποίες το Εφετείο επεμβαίνει σε ποινή που επιβάλλει το πρωτόδικο Δικαστήριο, είναι καλά γνωστές - (βλ., μεταξύ άλλων, *Michael Antoni Afxenti "Iroas" v. The Republic* (1966) 2 C.L.R. 116, σελ. 118 και *Mazarakis v. Republic* (1982) 2 C.L.R. 183, σελ. 186).

10 Ο ευπαιδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα υπέβαλε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του τα προσωπικά στοιχεία του κατηγορουμένου, τα οποία ασκούν επιρροή στο ύψος της ποινής και δεν εξατομίκευσε την ποινή. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε ότι 18 μήνες φυλάκισης είναι έκδηλα υπερβολική ποινή, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων στην παρούσα υπόθεση, που αφορούν το αδίκημα και τον κατηγορούμενο.

15 Αναφορικά με την πρώτη εισήγησή του, παρατηρούμε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έλαβε υπόψη του όλα τα στοιχεία και ελαφρυντικά που εκτέθησαν, τα οποία παρέθεσε σε έκταση στην ισοζυγισμένη και αιτιολογημένη απόφασή του. Ως εκ τούτου, δεν εφαρμόστηκε καμιά λανθασμένη αρχή δικαίου στην επιμέτρηση της ποινής.

20 Ο νομοθέτης πρόβλεψε ως ανώτατη ποινή επτά χρόνια φυλάκιση για το ποινικό αδίκημα που διέπραξε ο εφεσείων. Ο Επαρχιακός Δικαστής, όμως, έχει εξουσία επιβολής ποινής φυλάκισης μόνο μέχρι τρία χρόνια.

25 Ο κύριος σκοπός της ποινής είναι προστατευτικός. Τα Δικαστήρια πρέπει να επιβάλλουν τέτοιες ποινές που να αποτρέπουν τον αδικοπραγούντα και άλλους από του να διαπράττουν παρόμοια αδικήματα και, ταυτόχρονα, να δημιουργούν το αίσθημα ασφάλειας σε όλους τους οικοδεσπότες.

30 Ο οικοδεσπότης, ο οποίος φεύγει από το σπίτι του για οποιοδήποτε σκοπό, σε οποιαδήποτε ώρα, πρέπει να είναι βέβαιος ότι όταν επιστρέψει θα το βρει άθικτο στην κατάσταση που το άφησε. Αυτό ισχύει για το μόνιμο κάτοικο και πολύ περισσότερο για τον προσωρινό.

Τα Δικαστήρια έχουν την ευθύνη τήρησης του νόμου και της δημιουργίας αισθήματος ασφάλειας.

Το αδίκημα για το οποίο βρέθηκε ένοχος ο εφεσείων, όπως και τα άλλα τα οποία λήφθηκαν υπόψη, πρόσφατα βρίσκονται σε ανησυχητική έξαρση. Και αυτό, ορθά, λήφθηκε υπόψη από το πρωτόδικο Δικαστήριο. 5

Το ύψος των 18 μηνών φυλάκισης είναι, στην ειδική περίπτωση, αυστηρή ποινή, αλλά δεν είναι έκδηλα υπερβολική. Δεν είναι ποινή τέτοια που να δικαιολογεί την επέμβασή μας. 10

Για τους λόγους αυτούς η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση απορρίπτεται.